

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

АВОИМЕНЕ

125. ВАРНА. Градската библиот.

Organ al Minorității
Bulgare din Ro-
mania
Telefon: No. 138

За 1 година 300 лей
за 6 месеца 160 лей
Dobrogean
4 Bazargic

"GLASUL
DOBROGEAN"
Apare la Bazargic

ПОСЛЕДНИТЪ ПРИСЪДИ

Въ миналия брой съобщихме печалния факт за произнесената присъда отъ административния окръженъ съдъ по дѣлото, заведено срещу българскитѣ културно-обществена отъ Балчикъи Варна. Последнитѣ бѣха лишени отъ списъцитѣ на административнитѣ личности. Следъ разтурването на Б. О. отъ Базарджикъ ето частта на други два на института предрешена, че би, за винаги. Известно е, че апелативната дума на Б. К. О. отъ грани противъ решението тукашния окръженъ съдъ бѣше отблъсната отъ административния апелативенъ съдъ. За мотиви ежочени „верховнитѣ национални интереси“ и нѣ-прегрешения“ отъ законъ характеръ. При разглеждането на тази жалба, професора отъ Букурещкия университетъ г. Анибалъ Теодореску, явилъ се отъ гласна на нашето Обществобѣше принуденъ да разясни баснята за агнето и лъцата, за да илюстрира своето

убеждение по характера на мѣрките, взимани срещу българскитѣ културни институти. Тогава уважаемия ученъ каза: „Свѣта се стреми къмъ все по-тѣсна стопанска и икономическа взаимност, размѣня си дърва и желѣзо, а чрезъ подобни мѣрки естествено не се отива къмъ духовна взаимност между две съседки.“ Изправено предъ страховития призракъ на едно несъмнено заплашване на своето просвѣтно дѣло, българското малцинство отъ Южна Добруджа отправя горещъ призивъ къмъ обществената съвестъ въ страната да погледне безпристрастно, дори и отъ гледна точка на добре разбранитѣ държавни интереси върху този въпросъ и отсѣди дали е полезно да се лишаватъ стохилиади лоялни и изправни граждани отъ най-свидното имъ — школото на родния имъ езикъ. Тази съвестъ е нашата последна сѣдебна инстанция!

Л. П. С-въ

НЪКОЛКО ФАКТИ

Презъ време на предизборната пропаганда, агитаторитѣ на крайнитѣ партии, на и нѣкои други, малко по-скритично, говорѣха на колониститѣ съ злоба и умраза противъ съжителитѣ имъ — българи. Видни личности отъ Южна Добруджа, които дължатъ своето положение изключително на българското малцинство отъ този край, сѣ заплашвали последното, че още навтория денъ, следъ като дойдатъ на власт, ще му покажатъ границата. Оня денъ се разглежда дѣлото противъ бившия окръженъ земеделски директоръ отъ Калиакра Георгиу, обвиненъ въ злоупотреба на държавни пари и фалшификации. Тия си престъпления нечестния чиновникъ поиска да извини съ своето високопатриотично поведение, благодарение на което „много българи останаха безъ земи, а стотици колонисти се радства на станияхъ и имъ дадохъ хлѣба“, както изповѣдва обвиняемия. Мѣстниятъ органъ на колониститѣ-македонци „Легионари“ признава, че аграрната реформа не се е приложила законно въ Южна Добруджа, понеже „наистина, отъ българитѣ се отнѣха много земи и несе даде ни декларация на безимотнитѣ“, обаче, това се напълно оправдавало отъ факта, че „българитѣ сѣ пришълци, настанили се тукъ само следъ 1897 г. които сѣ разграбили турскитѣ земи“... „Легионари“ съжелява, че поради цензурата не може да затрѣбн наново насъскванията си противъ тия „пришълци“, което обявява съ възмущение на уводно мѣсто въ първата си страница. Вчера при разглеждането на дѣлото противъ две българчета, убили свой другаръ — сѣнародникъ, открито се говорѣше, че „всѣки българинъ, който върши комунистическа кауза, означава предателъ на българскитѣ шовинистически аспирации. Тия комунисти сѣ приемани въ България сѣ открити обятия“. Съжали се дори, че нѣма смъртно наказание... Германски подводници въ испанскитѣ води Споредъ една телеграма отъ Берлинъ четири германски подводници напуснали германскитѣ води и веднага отплували за Испания. Заминаването на подводнитѣ се коментира най-различно отъ породния печатъ.

Малко безгрижие!

Единъ радостенъ фактъ: — нашитѣ селяни вече не се занимаватъ съ политиката. Дори кафеджиитѣ и крачмаритѣ почнаха да се оплакватъ: първультъ вече не пие, не политиканетъува.

Най-после разбрахме, че „положението“ нещѣ разрешитъ Хитлеръ, нито Мусолини, нито Сталинъ, а нашитѣ же лѣзни мишици и стоманения плугъ!

НЕВОЛНИ ПРИЗНАНИЯ

Въ Силистра излиза периодичния листъ „Царалуй Мирча“ редакторъ Петъръ Димитровъ, който не е нищо друго, освенъ отводникътъ на всички долнопробни клевети и мерзости по адресъ на българското население отъ Южна Добруджа. Въ страницитѣ на този листъ не остана необруганъ ни родъ ни, ни името ни, ни малкото, което сме опазили въ народностно отношение. Истината, обаче, е по-могъща отъ злостата на ренегатитѣ, които списватъ този пасквилъ. Ей зашо, тя проблясва незабелязано отъ тѣхъ, дори и въ газетата имъ!

къвто днесъ много рѣдно ще срещнешъ.“ Така говори този честенъ и откровенъ румънецъ за бившия кметъ Куню Вълевъ, а ето какъ му се представя сегашния приемникъ на скромния и честенъ българинъ: „Въ едно кафене имахъ честта да се запозная съ общинския кметъ. Съ надутостъ и позиращъ отъ висотата на поста, който заемалъ, ми се представи: Дима Узунъ, колонистъ-македонецъ. — Да ти е честито — му отговорихъ. Похвали ми се, че направилъ едно шосе, научихъ отпосле, че други сѣ го построили. Посочи ми, че е презаетъ съ поправката на единъ кладенецъ. Жителитѣ ми казаха, че сѣ събрали 18 хиляди леи за този кладенецъ, а кмета не плаща редовно работницитѣ и изкопаването му върви много бавно.“ Ние не ще коментираме констатациитѣ на г. Хр. Теодореску, виденъ политически деецъ и голѣмъ националистъ, бидейки при това отъ крилото на Георге Братияну, чието поведение, както ни е известно, е много благоприятно спрямо колониститѣ-македонци. Уви, истината е по-силна и отъ най-силнитѣ ни страсти — тя побеждава, както зората пронизва нощния мракъ!

Въ последния брой [55, год. III, май 1937] на 6 стр. е помѣстена дълга статия съ впечатленията отъ Добруджа на г. Хр. Теодореску. Ето какво изповѣдва този безпристрастенъ наблюдателъ: влизайки въ Куртъ Бунаръ, когото автора е посетилъ и преди европейската война „на лѣва страна на шосето познахъ дюкяна на моя старъ приятель Куню Вълевъ, бившъ на времето кметъ, много добъръ човѣкъ и съ една безукорна честностъ, какъ четитѣ вестникъ Добруджански гласъ

Около унищожението на горитѣ Кои сѣ виновницитѣ

Въ общото събрание на комитетъ лесовѣди, съложено се преди нѣколко въ Букурещъ, сѣ станали интересни разпитвания относно изкорняването на горитѣ. Отъ тукъ въпросътъ за подемата и отъ печата, ето, споредъ заключението на многото капаци-тава ясно, че горитѣ изкорнявани въ по-голямата си частъ отъ чуждитѣ. Въкъ „Адевърулъ“ 3 т. м., вземайки по въпросъ всичко писано по разрушението закона на горитѣ, преди всичко, е изведено отъ отговорнитѣ и подчертава: „ис-тинитѣ виновници, следователно, сѣ въ канцеларии-те и въ горитѣ“. „Адевърулъ“ говори састина, особено, кол-

кото се касае тя за насъ. Защото ние разбираме подъ думата „чужденци“ малцинствата. А у насъ горитѣ бидоха унищожени — знае се отъ кого! Нашитѣ протести и оплаквания за опазването на горитѣ останаха като гласъ въ пустиня.

Генералъ Молла починалъ

Съобщаватъ отъ Парижъ, че единъ отъ водачитѣ на националистическото движение въ Испания генералъ Молла е станалъ жертва на една аеропланна катастрофа. На това нещастие сѣ станалъ жертва нѣколко офицери отъ генералния му щабъ.

СТРАШНАТА НАПАСТЪ

въ северна Добруджа

Цѣли облаци скакалци унищожаватъ посежитѣ Отъ Тулча съобщаватъ, че цѣли облаци скакалци нападнали землицето на с. Перислава, Тулчанско и унищожиха посежитѣ. Населението, подпомогнато отъ войницитѣ, съ голѣмъ трудъ се мжи да ги унищожи. Скакалицитѣ били толкова много, щото небето е потъмняло и хората сѣ помислили, че ще вали дъждъ. Загубитѣ били много голѣми.

Едно мило Българско тържество въ гр. Мишколцъ

Заслугата на двама български родолюбиви дейци,
удостоена съ Височайше внимание

(Отъ нашия специаленъ кореспондентъ)

Будапеща, юний 1937

Българските студенти въ гр. Будапеща, намирайки се на научна екскурзия изъ Унгария, бѣха свидетели на едно скромно, но мило българско тържество на Българска колония въ гр. Мишколцъ — Северна Унгария. Малобройната, но сплотена и единна българска колония въ този далеченъ край на Унгария се събра въ двора на г. Юрданъ Мариновъ, който издържа самъ българския параклисъ, находящъ се въ собствения му домъ, за да отпразднува Височайшето внимание на Н. В. Царя къмъ двамата стълбове — водачи на колонията: споменатия г. Юрданъ Мариновъ и дѣдо Минчо Миховъ, който пъкъ отъ своя страна въ собствения си домъ създаде българско училище.

Следъ божествената служба въ скромния български параклисъ, украсенъ съ икони, подарени отъ колониститѣ, иладия и енергиченъ свещеникъ Крумъ Ивановъ въ прочувствената речъ обрисова заслугата на двамата заслужили дейци за запазването на българското слово и вѣра въ тия мѣста далечъ отъ родната страна и отъ името на Българска колонията. Министъръ въ Унгария, г. д-ръ Стоинъ Стоиловъ, предаде орденитѣ за гражд. заслуга съ корона на двамата удостоени.

На тържеството присъствуваха и видни унгарски мишколски граждани. Отъ името на търг.-индустриалната камара въ града председателя на хлѣбопекарското сдружение поздрави двамата юбиляри и изтъкна,

че тѣхнитѣ заслуги сж гордостъ не само на българската колония, но и на града Мишколцъ, където българитѣ служатъ за образецъ съ своето трудолюбие, честнотъ и чистъ семеенъ животъ.

Следъ това въ салонитѣ на ресторанта „Абация“ българската колония даде банкетъ въ честъ на двамата юбиляри. Говориха мишколския православенъ унгарски свещеникъ и аташето по печата при Българска колония г. Л. Цвѣтковъ, който въ изпратена отъ възторжени акламации речъ на български и унгарски езикъ, благодари на унгарския народъ и на мишколските граждани, че сж дали възможностъ на българитѣ съ скромния си, но почтенъ трудъ да се издигнатъ за състоятелни граждани и сж въ състояние да се грижатъ за подържане на българския духъ, слово и вѣра. Отъ името на българските студенти, пишущия тия редове напомни за скръбнитѣ времена на неотдавнашното ни, пъкъ и скорошно минало, подъ чуждо робство, когато само благодарение на монастиритѣ и скрититѣ български параклиси българското слово и вѣра, българската книжовностъ и духъ сж оцелели отъ погиване. Макаръ и въ една приятелска страна, но безъ черква и училище българскитѣ колонисти сж осждени на претопяване и изчезване.

Праздненството завърши въ истинско българско настроение.

Инж. Ивановъ

Избѣгната ли е войната?

Конфликтътъ между Германия и Испания уреденъ

Днешнитѣ телеграми носятъ малко успокоение: конфликтътъ, избухналъ между Испания и Германия, поради обстрелването на германския воененъ параходъ „Дойчландъ“ и бомбардирането на гр. Алмерия отъ германскитѣ параходи, билъ уреденъ. Безспорно, тукъ е отъ значение разумната и енергична намѣна на Англия и Франция. Иначе, до вчера,

страхътъ отъ войната бѣше общъ, и самата война — неизбежна.

Но пита се: избѣгната ли е войната, съ изявление отъ страна на Германия, че тя, следъ бомбардирането на Алмерия се счита удовлетворена?

Въ дипломатическия срѣди, по тоя въпросъ, владѣе голѣмъ писимизъмъ. Общото мнение е, че войната е отбѣгната за

Нареждането на министерството за поевтиняването на живота

Както е известно, презъ последно време всички материали, и най-вече продуктите отъ първа необходимостъ, поскъпнаха много. Министерството взема рѣдица мѣрки противъ това поскъпване и съумѣ да ограничи разширяването на спекулата. Днесъ, обаче, министерството на вътрешнитѣ работи взема други мѣрки, а именно: всички такси, които се събиратъ отъ общинитѣ при влизането на каруцитѣ въ града съ естествени продукти, се премахватъ.

Нареждането се отнася до столичнитѣ общини, но сж го приложили и много други градски общини. Би било добре, ако у насъ се прибѣгне къмъ сжщата мѣрка.

Маршалъ Бломбергъ въ Римъ

Италианскиятъ печатъ единодушно изказва задоволството на италианския народъ спрямо посещението на германския маршалъ Бломбергъ. Неговото посещение било отъ чисто военно естество.

Съ това се целѣло постигането на едно прѣко разбирателство между дветѣ приятелски войски и е било естествения ходъ на нѣщата между Берлинъ и Римъ.

Завладяването на Северния полюсъ

Презъ настоящата година науката и изобщо човѣчеството отбеляза единъ огроменъ успѣхъ: една руска полярна експедиция, подъ ръководството на проф. Шмидъ, съ нѣколко специални лѣтала е стигнала до крайната точка на северния полюсъ.

Цѣлия свѣтовенъ печатъ посвѣщава цѣли издания за нечувания подвигъ на руската полярна експедиция, която слага началото на нови придобивки за цѣлото човѣчество.

Аптека „СКОПЕЦЪ“ — РУСИ МАРИНОВЪ

се премести въ собственото си здание, *сжщата улица* — „Режина Елисабета“ № 15 — срещу хотелъ „Регалъ“.

моментъ, за едно кѣсо време. Дори се загатва, че нѣкои държави, направо заинтересувани, не били достатъчно още въоръжени...

Електрическа юзина S. N. C. Б-жикъ

— ул. „Режеле Кароль“ № 46 —

Съобщаваме за знание на интересувашитѣ се, че по причина инсталирането на общинската Електрическа централа,

продаваме веднага

Два мотора „ГУЛДНЕРЪ“ — ДИЗЕЛЪ, по 50 к. с., съ по 2 цилиндри
Две динама: А. Eg. general electric

отъ по 25 киловата, постоянненъ токъ, 120 волта, съ разпредѣлителитѣ и кржгло 8000 м. тель, различни дебелини, изолирана и бланкъ.

Продаватъ се всички наедно и по отдѣлно. Моторитѣ и динамата сж въ отлично състояние и сж на разположение винаги за проба.

39 — 7

Нова парфюмерия

Съобщавамъ на всички любители на хубавото и избраното че откритъ въ Базарджикъ, на жгѣла на ул. Пр. Фердинандъ, ПОДЪ ГРАДСКИЯ ЧАСОВНИКЪ

НАЙ-ДОБРЕ СНАБДЕНАТА

ПАРФЮМЕРИЯ

Тукъ ще намѣрите всичко потребно за подържане на тена, хигиената въ кожата и изобщо необходимото въ козметиката
ЕДИНСТВЕНИЯ ОБИЛНО УРЕДЕНЪ МАГАЗИНЪ ОТЪ ТОЗИ РОДЪ ВЪ ЦѢЛА ДОБРУДЖА
Одеколони, пудри, ружове, кремове, помади
7 — 4 моливи отъ най-прочутитѣ фабрики най-разнообразни видове

съ почитъ ЙОРДАНЪ КАЛИНКОВЪ

ПОСЕТЕТЕ НОВООТКРИТИЯ МАГАЗИНЪ

„ПАЗАРЯ на НОВОСТИТѣ“

снабденъ съ следующитѣ артикули: **МЪЖКИ И ДАМСКИ ПЛАТОВЕ** прочутата фабрика „ШЕРК“

за костюми и пардюзюта; голѣмъ изборъ отъ копирни платове; горенъ и доленъ отдѣлъ муселини, крепони и тобралко, хасета всички ширини

ОТДѢЛЪ МЪЖЖК И ГАЛАНТАРИ

шапки, връзки, ризи, чорапи; голѣмъ изборъ отъ жарсени копирнени ризи, Годешни, свадбени и кръщелни принадлежности и пр. пр. — Цени достъпни за всички

„Пазаря на новости“ ул. „И. Г. Дука“ № 120

18 — 3

Чети „Добруд. гласъ“

ЖИВОТА НА МАЛЦИНСТВАТА

Унгарската партия на работа

Въ днешните съдбоносни дни, когато цял свят се тресе и се чуди кой път да залавя, тогава когато всички дипломати се стремят да допринесе колкото се може по-голям принос към държавата

към която принадлежи, и организиранието малцинства в собствени, чисто национални организации, развиват трескава дейност.

Едно от най-дейните малцинства от Румъния е унгарското. Ръководителите, на и дамото малцинство, не желят нито труд на време и дават всичко за народностната си кауза.

До сега, откакто се заговорило за национализиране на труда и за нулиране на труда в адвокатски бара, не е предпиедо нито едно малцинство по-сериозна акция. Унгарското, готово винаги, и тоя път застава на чело на една действително заслужаваща внимание дейност.

На 28 и 29 май е заседавал изпълнителният унгарски комитет и постоянно присъствие на партията.

На дневен ред сж биле много важни въпроси, между които: за учебното дело, национализирането на

труда и национализиране на адвокатската професия.

Тия два най-висши органи на унгарското малцинство сж взели едно важно за отбелязване решение относно национализирането на адвокатската професия, а именно, че се изключват от партията и всички унгарски институции, ония адвокати унгарци взели становище или подписали каквито и да било решения в полза на нулиране на труда в адвокатските колегии.

Друго важно решение на съвета е — да се изнесе оплакване пред Лигата на народите и пред цял свят, удара който се нанася на малцинствата с национализирането на труда, закриването на културните общества и национализирането на адвокатската професия.

Ето какъ разбират да се борят другите малцинства — винаги мирно, тихо, безшумно, но резултатно.

Ако бихме биле и ние малко по-тактични и съобразителни на времето, всичко би имало днес малко по-друг изгледъ.

Все пакъ бъдещето е наше.

Ат. Цветковъ

Български писатели въ Румъния

Подъ горният надсловъ, въ най-новия брой на голъмото румънско издание „Гавета Кърцилоръ“ [г. VII бр. 7-18], излизащо подъ редакцията на г. проф. Муняну—Ръмникъ е поместена на уводно мѣсто, интересна обстоятелствена статия отъ нация културенъ сътрудникъ Д. Н. Минчевъ.

Автора следъ като дава кратки бележки за ролята на Румъния презъ епохата на българското възрождение и културното движение на българитъ, подчертава патристическия характеръ на българската проза и поезия. Въз основа на това, г-нъ Д. Минчевъ бележи: „Нима,

дейността на българскитъ литератори въ тогавашната епоха, не би ли отпечатала една оригинална и особена нота въ общото движение на румънския културенъ животъ?“

По-нататъкъ автора дава пояснителни сведения за живота и дейността въ Румъния на следнитъ български ратници на перото: Петко Р. Славейковъ, Георги Ракъвски, Л. Каравеловъ, Хр. Ботевъ, Василь Друмевъ, Д. Великинъ, Д. Войниковъ, Петъръ Протичъ, Иванъ Вазовъ. Изтъква значението на Периодическото списание — органъ на българското книжовно друже-

Злополука съ камионъ

Товарната кола на г-нъ Слави Гуневъ отъ Базарджикъ, носяща 2000 клг. сирене за Букурещъ се е обърнала въ Дунава.

Когато бака (сала, който пренася колитъ по Дунава) достига брѣга на Яломица, колата понечила да излезе, обаче, счупва се една дъска на бака, бака съ колата се навежда, шофѣора виждайки грозящото го нещастие счупва стъклото и изкача отъ камионетата.

Камиона се притурва въ Дунава. Стоката и бака вчера сж биле извадени. Колата затънала на 6 м. Ще бжде изтеглена утре.

По бѣлия свѣтъ

ЗАПОВѢДИ на КУЛТУР-
НИЯ ЧОВѢКЪ

Въ връзка съ въздействието на театъра и киното върху съвремения човѣкъ, виенскиятъ вестникъ „Новъ свѣтъ“ е направилъ широка анкета. Анкетата е имала голѣмъ успехъ.

Въз основа на полученитъ резултати, изработени сж десетъ основни заповѣди за културния човѣкъ:

1) Отнасяй се съ уважение къмъ ближния, внимателно го изслушвай и не му затварвай собственото си уважение.

2) Не третирай отъ високо хората, които сж подъ твоя зависимостъ.

3) Не устройвай истерични сцени въ къщи и предъ подчиненитъ си.

4) Не прилагай къмъ чуждитъ деца своитъ педагогически таланти.

ство въ Браила — което групирало най-качественитъ сили на тогавашната българска интелигенция. Редактирано отъ известниятъ книжовникъ В. Д. Стояновъ, списанието се е радвало на сътрудничеството на Жинзифовъ, Нешо Бончевъ и Маринъ Дриновъ, за които автора дава сжщо така подходящи бележки.

Интересната си статия г. Д. Н. Минчевъ заключава така:

„Живота и дейността на българскитъ писатели въ Румъния доказва едно блестящо румъно-българско минало, което трѣбва да служи като примеръ за духовнитъ връзки отъ днешно време“.

Помѣстването и на уводно мѣсто доказва интересътъ и влиянието предизвикани отъ нея.

Митко

Четири дни въ България

Впечатленията на г-ралъ И. Манолеску

(Продължение отъ брой 268)

Пловдивскиятъ мостренъ панаиръ се устройва за четвърти път. Числото на посетителитъ всѣка година се увеличава. По организация, подразделения и информации се представлява добре. Подраздѣленъ е на петъ павилиона, отъ които двата сж импровизирани.

Отъ чуждитъ индустрии, германониятъ и чехословакиятъ павилиони представляватъ интересъ и ясно се вижда, че тия държави се селятъ да завладѣятъ българския пазаръ. Машинитъ за едрата и дребна индустрия представени отъ тѣхъ и избрани специално за нуждитъ на България точно опредѣлятъ настояшитъ нужди на България. Видѣхъ индустриални и земедѣлски машини фабрикувани въ България.

Забелязахъ усърдието на едно официално дружество, което напѣтства българскитъ селяни да се хранятъ добре и да си правятъ консерви съ известни уреди, дадени отъ това дружество.

Пловдивъ е единъ градъ доста добре уреденъ. Повечето улици сж планирани, широки и павирани съ кубически камъни. Правятъ впечатление 7-тѣхъ тепета, между които е разположенъ града. Грижата на общинскитъ управници за издрѣжката на града и за разхубавяването на тепетата съ различни стълби, тераси, балюстради, ресторанти, статуи и пр. пр. кара всѣкиго да мисли, че Пловдивъ има достойни управници и че той е градъ на бъдещето, че Тракия ще бжде за винаги исторически представена отъ този символъ, а България може да се хвали съ единъ подобенъ градъ.

На връщане единъ младъ журналистъ отъ „Утро“ пожела да ме интервюира. Научилъ се отъ Радио-София, че единъ генералъ о. з. отъ Румъния е посетилъ

София и Пловдивъ. Отговорихъ му въ духа на гореизложеното, но той не се задоволи и настоя върху два въпроса: — първиятъ, какво мислимъ ние за тѣхъ и какво съмъ забелязали относно тѣхното мнение за насъ.

Отговорихъ му, че отъ 1877 г. до днесъ, значи 60 години, забравихме цялото минало на нѣколкото вѣка, които ни свързваха съ черквата, чрезъ доброто съседство и търговия, тѣй щото мислехме, че сме повече неприятели, отколкото сме и можемъ да бждемъ приятели въ името на историческото минало и отъ политико-стопански интересъ. Съ други думи, не се познаваме. Особено, вашитъ и нашитъ младежи, съвременници на противоречивитъ събития отъ 1912 год. до днесъ не се познаватъ и не сж добре информирани нито чрезъ историята, нито чрезъ сближението. Тѣй щото грѣхътъ, отъ който страдатъ поколѣнията следъ войната, е, че тѣ не ценятъ „информациитъ“, а се водятъ само отъ четенитъ бележки, научени и чути. Тѣ трѣгватъ на път и къмъ осъществяване на идеитъ си, сжщо като ловеца, който отива на ловъ безъ пушка. Учението и възпитанието отъ сега нататъкъ трѣбва да се насочатъ повече къмъ информациитъ и организациитъ. Тогава и вашитъ и нашитъ младежи ще почувствуватъ нуждата да се взаимно опознаватъ.

Мисля, че десеткитъ вагони, които срещнахъ презъ пътуването си, препълнени съ ученици отъ различнитъ училища, произлизатъ точно отъ идеята на информативнитъ и научни екскурзии. Но не пречи, отъ време на време, частъ отъ тѣхъ да минатъ границата — все съ информационна целъ.

[Следва]

Д-ръ Тодоръ С. Чакъровъ

— СИЛИСТРА —

съобщава на почитаемитъ си пациенти, че отъ 1 априль т. г. премѣсти добре уредения си медицински кабинетъ отъ ул. „Букурещъ“ въ новопостроената си къща на

ул. „Генералъ Хъждеу“ № 20
Приема болни всѣки день

15 — 3

Чети вѣкъ „Добр. гласъ“

Генералъ Инзовъ

Благодетеля на българитѣ отъ Бесарабия

Отъ Ив. Д. Желѣзковъ

Напоследъкъ се заведе оживенъ споръ върху заслужителитѣ на българщината отъ Бесарабия личности.

Въ нашия вестникъ се помѣстиха много ласкави отзиви за починалия оня денъ Гавр. Безвеконий. Получихме, обаче, възражения отъ отвѣдъ Дунава.

За тази целъ се обърнахме къмъ многозаслужилия и най-компетентния българинъ отъ тази областъ, адвоката г. Ив. Д. Желѣзковъ, бившия депутатъ, който бѣше така любезенъ да се отзове.

Предаваме дословно животоописанието на генералъ Инзовъ съ характерния езикъ на нашия бесарабски сътрудникъ.

Последниятъ съ своитѣ-сидиско високитѣ душевни качества оставилъ голѣми следи върху умствено и нравственото развитие на г. Инзовъ.

Князь Ръпининъ много, обичалъ и благоволилъ къмъ Инзова и търсилъ случай да го направи известенъ на императрицата Екатерина. Случай такъвъ скоро се представилъ, а именно, когато руситѣ взели въ пленъ Костюшко, князь Ръпининъ праща г. Инзова съ донесение къмъ Императрицата. Императрицата останала много доволна отъ донесението, удостоила Инзова съ благосклоненъ разговоръ, поздравява го съ чинъ на премьеръ-майоръ и лично му подарява златенъ часъ.

Въ 1795 год. Инзовъ се назначава адютантъ при князь Ръпининъ, а по възвръщението на престола, императора Павелъ Петровичъ се назначава като адютантъ-инспекторъ.

Въ 1798 г. Инзовъ го произвеждатъ въ подполковникъ и го назначаватъ командиръ на Алмеронския Муткатерския полкъ. Съ този полкъ подъ знамената на Суворова, Инзовъ е билъ въ походъ въ Италия и Швейцария и съ него е миналъ Алпийскитѣ гори и недостъпнитѣ висоти на Швейцария. Като награда за тѣзи походи за храбростъ и разпорядителностъ Инзовъ получава орденъ на св. Анна II; сжщиятъ орденъ съ ямази; командирски кръстъ на св. Иоанъ Иерусалимски и чинъ полковникъ.

Въ 1804 год. Инзовъ го произвеждатъ въ генералъ-майоръ и го назначаватъ командиръ на Киевския Гренадерски полкъ.

Въ това време се наченяха приготовленията за първата война на Императоръ Александъръ I съ Наполеонъ.

Три армии билъ готови за

настъпление, отъ които едната подъ командата на Кутузовъ. Кутузовъ взема Инзовъ при себе си като дежуренъ генералъ въ своята армия.

И тукъ Инзовъ е билъ на своето си мѣсто и се отличилъ при Кримското и Аустерлицкото сражение и получилъ благодарственъ рескриптъ отъ императора, Владимирски кръстъ III-й и Аннийска лента.

Подиръ завръщанieto отъ Аустерлицъ, Инзовъ пакъ приема командата на Киевския Гренадерския полкъ. Не се минава и една година, като императора издава разпоредане да се образува на брѣговетѣ на Днестръ армия и генералъ Инзова сж назначава командиръ на 10 пех. дивизия, съ която той участва въ безоборотната передача отъ турцитѣ на руситѣ крепостта Хотинъ. Подиръ това Инзовъ участва въ втората война противъ Наполеона и за отличие въ сражението при Остроленка билъ награденъ съ Георгевски кръстъ — 4 ст. Въ 1809 година Инзовъ приема участие въ войната съ Австрия въ Галиция. Отъ Галиция той билъ пратенъ на Дунава, кждето се продължавала войната съ турцитѣ. Тукъ генералъ Инзовъ участва при обсадата на Силистра и подъ Шуменъ и за отличие е награденъ съ златна сабя съ алмази и съ надписъ „за храбростъ“. После генералъ Инзовъ приема участие при покорението на Русчукъ, Журжево и Никополъ, а въ 1811 г. го превеждатъ въ армията на генералъ Багратионъ въ Валинската и Подолската губернии. Въ 1812 год. Инзовъ се назначава началникъ на Главния Щабъ въ армията на генералъ Тормасовъ.

(Следва)

„ВѢСТИ“

— Нашия събратъ »Банатски български гласникъ“ въ нѣколко последователни броя помѣсти портрети и хубави животоописания на по-заслужилитѣ съвременни обществени и културно-просвѣтни дейци на българското малцинство отъ Банатъ.

Ония, които знаятъ да ценятъ заслугитѣ на своитѣ ратници, винаги ще излъчватъ изъ срѣдата си всеотдайно преданни и ревностни деятели.

— Вчера сжда съ сждебни заседатели, които заседава въ Базарджикъ издаде оправдателна присжда по дѣлото, заведено срещу колониста-македонецъ, Петре Гърцу, който миналата година уби слугата си-турчинъ Адиль.

Загубихъ

Преди 20-25 дена една кучка „зайчаръ“, раса копой по главата барачеста, дребно, слабо-чакалеста, малко бѣло по ноктитѣ на краката.

Който знае кжде се намира и ли го е намѣрилъ да ми съобщи или го задържи. Ще бжде богато възнаграденъ отъ менъ — Марчо Ат. Третаковъ — с. Шабла (Балчишко).

30—2

СВѢТЛИВИ РЕКЛАМИ

Предпочетете свѣтлинитѣ реклами „БРОВЪ—Е—ЦЕЗЪ“ — ново оригинално постижение на техниката, съ чудна релефностъ, економични, трайни и крайно естетични.

За сведения въ РЕДАКЦИЯТА на „ДОБР. ГЛАСЪ“

ИСКАТЕ ЛИ ЕДИНЪ ДОБЪРЪ РОМЪ, ЧИСТЪ И АРОМАТИЧЕНЪ? 5 — 1 ТЪРСЕТЕ

Чети в-къ „Добруджански гласъ“

— Въ навечерието на изборитѣ въ нашия окръгъ, шефа на мѣстната либерална партия г. Г. Фотино, направи тържествено заявление, че ще ходатайства по най-енергиченъ и усърденъ начинъ да дава авторизация (министерско одобрение) на българскитѣ частни срѣдни училища отъ Базарджикъ.

— Въ недѣля, 6 т. м.

се приключватъ всички избори за общински съветници въ Калиакренския окръгъ.

Противъ Текенския яметъ Гарабедъ получихме известни оплаквания, върху които ще се повърнемъ.

Продавамъ

вършебна машина, пълна гарнитура, американска система „Перлсъ“ 8 конски сили, съ вътрешенъ апаратъ въ пълна изправностъ.

Споразумение стопанина

Свещеникъ Велико Ивановъ Семизалж

33 —

Мезелария „ГАБРОВЕНИ“

[до бозаджийницата на Пяца Пъчей — Шадърфана]

Съобщава на почитаемата си клиентела, сжщо и на кръчмари и бакали отъ града и окръга:

че презъ цѣлия лѣтенъ сезонъ ще намѣрятъ чернаушки и брашовски салами и пушена костница, специално подготвени, безъ да подлежатъ на развала и съ много малка фира.

Най-важното ще можете да снабдите съ този артиколъ по старитѣ цени безъ никакво повишение.

Белчо Ив. Недѣлковъ ул. „И. Г. Дука“ № 3 Базарджикъ

36 — 4

Градобитнина!

Осигурете си поствитѣ срещу тая ужасна стихия! Правете осигуровкитѣ си при добре познато на васъ лице, за да бждете улеснявани въ случай на нещастие. Моята агенция се е старала винаги да задоволява клиентитѣ си въ случай на градушка. Многократкитѣ благодарности, отправлени чрезъ печата, потвърдяватъ, че д-во „NATIONALA“ плаща най-добре и най-бързо. Ние не принуждаваме клиентитѣ си да платятъ полицитѣ си, пкъ следъ това да си получатъ паритѣ за загубата. Ние плащаме загубата преди падежа на полицитѣ.

На членозетѣ на Зем. Синдикатъ правимъ отстъпки.

Базарджикъ, априль 1937 г.

19—4

Г. Атанасовъ

ул. „Пр. Михай“ 21 (срещу градския часовникъ)

ПОСЛЕДНИЯТЪ МАЧЪ ЗА ДИВИЗИЯ С — решавощъ за глориянци

УТРЕ, НЕДѢЛЯ ШЕ ИГРАЯТЪ:

В. Т. М. БРАИЛА — ГЛОРИЯ В. К. Ф. Р.